

A személyesen eljáró Benkő Sándor I. r. (Sopron) és a B S által képviselt Weltimmo S.R.O. (Komarno, 5 Eötvösa 57/20) II. r. kérelmezőnek a dr. Bak László irodavezető által képviselt Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.) kérelmezett ellen a kérelmezett által hozott Vj/020-29/2013. számú közigazgatási hatósági végzés bírósági felülvizsgálata iránt indított közigazgatási nemperes eljárásban a bíróság meghozta a következő

V é g z é s t

A bíróság az I-II. r. kérelmező felülvizsgálati kérelmét elutasítja.

Kötelezi az I-II. r. kérelmezőt, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 10.000 (azaz tízezer) forint eljárási illetéket.

A végzés ellen jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A kérelmezett a 2014. július 4-én kelt Vj/020-29/2013. számú végzésében - utóvizsgálat alapján - megállapította, hogy a II. r. kérelmező mint eljárás alá vont vállalkozás a Vj/122-183/2010. számú határozatban előírt kötelezettségeket nem teljesítette a végzésben foglaltak szerint, valamint a II. r. kérelmező és az Experient Entertainment Ltd. mint a versenyfelügyeleti eljárás II. r. eljárás alá vont vállalkozása nem hajtották végre a végzésben megjelölt versenytanácsai rendelkezést. A kérelmezett ezért a kötelezettségnek nemteljesítése miatt megindította a határozatban foglalt kötelezettségek végrehajtását, és végrehajtási bírságot szabott ki az I. és II. r. kérelmezettel szemben. Egyben rögzítette, hogy a II. r. kérelmezőt 30.000.-forint, míg I. r. kérelmezőt, a II. r. kérelmező ügyvezetőjét napi 20.000.-forint végrehajtási bírság megfizetésére kötelezte, amely összeg az önkéntes teljesítésre nyitva álló 15 napot követően akként változik, hogy a II. r. eljárás alá vont esetében napi 50.000.-forintra, míg I. r. kérelmező esetében napi 30.000.-forintra emelkedik. A kérelmezett utalt a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 76. § (2)-(4) bekezdésére, 90. § (1) bekezdésére. A kérelmezett megállapította, hogy az utóvizsgálat szerint a versenytanácsai határozat meghozatala után nagyszámú panasz érkezett. Miután a határozat kézhezvételét követően a honlapokat (ismételten) a II. r. kérelmező működtette, a jogsértő magatartás további folytatásától való eltiltásra vonatkozó rendelkezés teljesítésének ellenőrzése a II. r. kérelmező tekintetében értelmezhető. A határozat rendelkező részének közzétételére vonatkozó kötelezettség mindkét eljárás alá vontra nézve vizsgálandó.

A kérelmezett megállapította, hogy a II. r. kérelmező a Vj/122-183/2010. számú határozatban előírt kötelezettségeket nem teljesítette. A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény rendelkezéseibe ütköző megtiltott magatartást a honlapokat a határozat meghozatalát követően és jelenleg is üzemeltető II. r. kérelmező további folytatta. Az I. r. kérelmezővel szemben kiszabott bírság tekintetében hivatkozott a Tpv. 90. § (4) bekezdésére. II. r. kérelmező törvényes képviselője az I. r. kérelmező így ügyvezetőként az eljárás alá vont vállalkozás magatartásáért felelősséggel tartozik.

Az I-II. r. kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Vj/020-29/2013. számú végzéssel szemben. I. r. kérelmező mint II. r. kérelmező törvényes képviselője nyújtotta be a

kérelmet. Kérte, hogy a bíróság a Vj/020-29/2013. számú „határozatot” semmisítse meg. Előadta, hogy a kérelmezett döntése jogszabálysértő, mert olyan jogi személyt is eljárás alá vont (Experient Entertainment Ltd.), mely már az utóvizsgálat megindításakor sem működött. A kérelmezett megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 15. § (1) bekezdését, mert az Experiment Entertainment Ltd. mint nem létező jogi személy nem lehetett ügyfél, így eljárás alá vont sem a kérelmezett eljárása során. A kérelmezett nem tudta igazolni hitelt érdemlően az Experiment Entertainment Ltd. perbeli jogképességét. I. r. kérelmező a saját nevében sérelmezte azt, hogy a kérelmezett őt nem vonta be az eljárásba, a társaságban nem ő a többségi tulajdonos, ennek ellenére marasztaló határozatot hozott ellene. Nem fejtette ki az indokolásában, hogy miért éppen a 10%-os részesedéssel rendelkezővel szemben tett marasztaló határozatot, a 90%-os tulajdoni hányaddal szemben lévővel nem, pedig a II. r. kérelmezőnek nem egyedül ő a képviselője, hanem más is. A támadott döntés nem tartalmaz bizonyítékot arra sem, hogy a meghatározott cselekmény végrehajtása az ő feladata lenne, és az sem derül ki, hogy konkrétan miért neki kell fizetnie, valamint nem világos a bírság összege, és az, hogy mely a kezdő és a befejező időpont. I-II. r. kérelmező utalt arra, hogy azt, hogy egy eljárás alá vont társaság létezik, a kérelmezettnek kell bizonyítania. Kérelmezett egy nemlétező (nem jogképes) társaság ellen hozott marasztaló határozatot, majd folytatott ellene utóvizsgálatot. A kérelmezett az eljárás minden szakaszában köteles lett volna vizsgálni az Experient Entertainment Ltd. jogképességét, valamint az általa kijelölt személy képviseleti jogosultságát. Ennek elmulasztásával az alperes megsértette a Ket. 40. § (2) bekezdését. I-II. r. kérelmező hivatkozott arra is, hogy a kérelmezett megsértette a közlés szabályait is az Experient Entertainment Ltd. tekintetében, mert egy nemlétező cég nem utasíthat vissza semmit. I. r. kérelmező utalt arra, hogy az, hogy ő lett volna az Experient Entertainment Ltd. képviselője, a kérelmezettnek kellett volna bizonyítani. I. r. kérelmező arra is hivatkozott, hogy rendelkezett ugyan korábban meghatalmazással e cégtől, de a meghatalmazása is megszűnt a cég jogképességének megszűnésével, így már az alapeljárásban sem járhatott volna el képviselőként. Álláspontja szerint az eljárási jogszabálysértés súlyossága azt indokolja, hogy felül kell vizsgálni a teljes eljárást, a bíróság ítélet és a kérelmezett alapügyben hozott határozatát pedig hatályon kívül kell helyezni. I. r. kérelmező szerint nincs annak jelentősége, hogy a felülvizsgálati kérelemben a saját és a II. r. kérelmező képviseletében jár el, jogszerűen hivatkozhat arra, hogy a kérelmezett eljárása azért is jogszabálysértő, mert olyan cég ellen folytatott eljárást, amely nem létezik.

A kérelmezett ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben utalt arra, hogy a kérelmező Experient Entertainment Ltd. vállalkozást érintő kérelme nem teljesíthető, mivel a kérelmező e tekintetben nem rendelkezik perbeli legitimációval. A végrehajtási bírság fizetésének kezdő időpontja tekintetében a támadott végzés egyértelmű volt. Kérelmezett rámutatott, hogy I. r. kérelmező II. r. kérelmező törvényes képviselőjeként nyújtotta be a bírósági felülvizsgálati kérelmet, de nem jelölt meg olyan érvet, amely a II. r. kérelmezőre vonatkozó rendelkezést támadna. Ha pedig valós, hogy megszűnt a meghatalmazás és a képviseleti joga, akkor abból is az következik, hogy nincs keresetjogi joga az általa nem képviselt vállalkozásra nézve. Kérelmezett az I. r. kérelmezővel szemben kiszabott bírság tekintetében ismét utalt a Tpv. 90. § (4) bekezdésére, amely lehetővé teszi az ügyvezetővel szembeni bírságolást.

Az I-II. r. kérelmező bírósági felülvizsgálat iránti kérelme nem alapos.

A közigazgatási bíróság jelen ügyben különösen az I-II. r. kérelmezők által hivatkozott kereseti kérelem miatt elsődlegesen hangsúlyozza, hogy a közigazgatási nemperes eljárás tárgya kizárólag a

kérelmezett támadott végzésének jogszerűségi felülvizsgálata. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Knptv.) 4. §-a folytán megfelelően irányadó Pp. 339/A. §-a szerint a bíróság a közigazgatási végzést - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül. A közigazgatási nemperes eljárásban is a Knptv. 4. §-a folytán alkalmazandó Pp. 3. § (2) bekezdése és 215. §-a értelmében a kérelem és az ellenkérelem keretei között vizsgálja felül a közigazgatási végzést.

A Knptv. 3. §-a szerinti - közigazgatási hatósági végzés bírósági felülvizsgálatára irányuló - közigazgatási nemperes eljárás fenti jellemzőit azért kell hangsúlyozni, mert közigazgatási nemperes eljárásban - hasonlóan a közigazgatási peres eljáráshoz - a közigazgatási bíróság felülvizsgálati jogköre nem korlátlan. A közigazgatási bíróság vizsgálódási jogkörét ebben az eljárási formában egyrészt a támadott közigazgatási aktus, másrészt a kereseti kérelem tárgya és iránya határozza meg. A közigazgatási perekhez [Pp. XX. fejezet] hasonlóan a Knptv. 4. §-a folytán a közigazgatási nemperes eljárásban is érvényesül a kereseti kérelemhez kötöttség elve, ami azt jelenti, hogy a közigazgatási bíróság azt és csak azt vizsgálhatja, amit a kérelmező a bíróság elé visz, mint rá nézve sérelmes jogszabálysértés. Ebből egy további korlát is következik, amire a kérelmezett is helyesen utalt az ellenkérelmében: az, hogy a kereseti kérelem iránya és ebből fakadóan az, hogy az állított jogszabálysértés vizsgálata elvégezhető-e összefüggésben van azzal, hogy ki támadja az adott aktust és milyen okból, vagyis a közigazgatási bíróságnak hivatalból kell vizsgálnia, hogy van-e a kérelmezőnek kereshetőségi joga az állított jogszabálysértések tekintetében. Erről a közigazgatási bíróságnak közigazgatási nemperes eljárásban is érdemben kell állást foglalnia. Nem felel meg ezért jelenleg a Knptv. és a Pp. közigazgatási jogvitákra vonatkozó szabályozásának az a kérelmezői érvelés, amely szerint nincs annak jelentősége, hogy a felülvizsgálati kérelmet kinek a nevében és milyen minőségben terjeszti elő. Ezért fordult a közigazgatási bíróság is hiánypótlással I-II. r. kérelmező felé annak tisztázása érdekében, hogy ki támadja a vitatott közigazgatási hatósági végzést és miért. A Knptv. 4. §-a folytán alkalmazandó Pp. 3. § (1) bekezdése értelmében keresetet rendszerint a vitában érdekelt fél terjeszthet elő. A kereshetőségi jogot a jogviszony (érdekeltség) vagy a törvényi (jogszabályi) felhatalmazás alapozhatja meg. A vitában érdekelt fél tehát az érvényesített jog anyagi jogi jogosultjaként saját jogán indíthat csak pert, más jogának érvényesítése céljából azonban csak jogszabály felhatalmazása alapján (például Pp. 9. §) nyújthat be keresetet. A magyar jog a perbizomány intézményét nem ismeri, ezért - törvényi felhatalmazás hiányában - nincs perbeli legitimációja annak, aki saját nevében más jogát kívánja a perben érvényesíteni.

I. r. kérelmező mint a II. r. kérelmező (Weltimmo S.R.O.) törvényes képviselője nyújtott be a jogorvoslati kérelmet a relatív jogerős támadott végzéssel szemben, de utalt arra, hogy saját nevében is előterjeszt jogszabálysértést. I. r. kérelmező maga fejezte ki kétségét azzal kapcsolatban, hogy őt az Experient Entertainment Ltd. képviselőjének lehetne (lehetett volna) tekinteni, sőt meghatalmazás és képviseleti joga megszűnt, és maga állította, hogy képviselőjeként nem járhatott el. A 2014. szeptember 8-án kelt beadványán I. r. kérelmező aláírása és II. r. kérelmezőre való utalás szerepel.

Ebből az következik, hogy I-II. r. kérelmező kereshetőségi joga ebben a körben, vagyis a támadott végzés őket érintő részében áll fenn. Saját nevében más jogának vagy igényének érvényesítésére nem jogosultak, mert a Knptv. 4. §-a folytán alkalmazandó Pp. 3. § (1) bekezdése ezt a

jogosultságot nem ismeri el. Ehhez képest I-II. r. kérelmező nem rendelkezik keresetösségi joggal azon vélt vagy való jogszabálysértések tekintetében, amelyek az Experient Entertainment Ltd.-re vonatkoznak. Jelen közigazgatási nemperes eljárás felei, mivel ők nyújtottak be bírósági felülvizsgálati kérelmet, az I-II. r. kérelmezők, akik - nem vitatottan - perbeli jogképességgel [Pp. 48. §] rendelkeznek. A keresetösségi jog hiánya miatt alaptalan I-II. r. kérelmező kereseti kérelme az Experient Entertainment Ltd. ügyfélképessége [Ket. 15. §], jogképessége, a neki címzett iratok kézbesítésének szabályszerűsége, valamint a képviseleti jog megsértése [Ket. 40. § (2) bekezdés] miatt.

I. r. kérelmező saját nevében sérelmezte, hogy annak ellenére hozott vele szemben marasztaló határozatot a kérelmezett, hogy nem ő a többségi tulajdonos. Figyelemmel arra, hogy jelen közigazgatási nemperes eljárás tárgya kizárólag a végrehajtási bírságot kiszabó végzés lehet, a „marasztaló határozat” alatt a közigazgatási bíróság is csak ezt a végzést és ezt a kötelezettséget vizsgálhatta.

A Tpvt. 90. § (1) bekezdése szerint az eljáró versenytanács a döntésében előírt meghatározott cselekmény elvégzésére, meghatározott magatartás tanúsítására vagy attól való tartózkodásra vonatkozó kötelezettség (a továbbiakban együtt: meghatározott cselekmény) végrehajtásának megindításával egyidejűleg - ha a meghatározott cselekmény teljesítése más végrehajtási módon keresztül hatékonyan nem biztosítható - végrehajtási bírságot szab ki. A végrehajtási bírság napi összege ötvenezer forintig terjedhet.

A Tpvt. 90. § (4) bekezdése szerint a végrehajtási bírságot mind a vállalkozással, mind a *vállalkozás törvényes képviselőjével* szemben egyidejűleg is ki lehet szabni.

A Tpvt. 90. § (4) bekezdése alapján a kérelmezett a végrehajtási bírságot a vállalkozással és a vállalkozás törvényes képviselőjével szemben is alkalmazhatja. I. r. kérelmező a bírósági felülvizsgálati kérelmet is mint a „felperes törvényes képviselője” nyújtotta be, e státusszal ellentétes adat nem merült fel, ilyenre I. r. kérelmező sem hivatkozott. A Tpvt. 90. § (4) bekezdése alapján ezért alaptalan I. r. kérelmező e hivatkozása, a jogi személy nevében I. r. kérelmező intézkedhet, így a meghatározott cselekmény végrehajtása is terheli. A Tpvt. 90. § (4) bekezdése nem tulajdonít jelentőséget annak, hogy a vállalkozásban kinek milyen tulajdonrésze van, ennek hiányában viszont a kérelmezett sem követhette el az I. r. kérelmező által sérelmezett jogszabálysértést, erre vonatkozóan így indokolási kötelezettsége sem állhatott fenn.

A kérelmezetti támadott végzés 22-23. pontja (9-10. oldal) megfelelően tájékoztatta - a Tpvt. 90. § (3) bekezdésére való utalással - az I-II. r. kérelmezőt a végrehajtási bírság megfizetésének szabályairól, így arról is, hogy mely időponttól terheli a kötelezetteket a végrehajtási bírság megfizetésének kötelezettsége, a befejező időpont tekintetében pedig a támadott végzés 47. pontja ad tájékoztatást (16. oldal). A bírságösszeget a kérelmezett a Tpvt. szerint határozta meg, I-II. r. kérelmező ennek „nem világos” jellegén túl nem adott elő semmilyen olyan körülményt, amely a bírságösszeg meghatározásának jogellenességére utalt volna.

A közigazgatási bíróság I-II. r. kérelmezőnek azon kérelmi elemével kapcsolatban, amely arra hivatkozik, hogy olyan eljárási szabálytalanság történt, amely indokolja a bírósági ítélet és a kérelmezett alapügyben hozott határozatának hatályon kívül helyezését, utal a fent már kifejtett, a közigazgatási nemperes eljárás azon szabályára, amely szerint ennek az eljárásnak a tárgya kizárólag a végrehajtási bírságot kiszabó döntés bírósági felülvizsgálata volt. A közigazgatási bíróságnak

ebben az eljárásban nincs törvényes felhatalmazás arra, hogy akár az alapügyben hozott vagy hozandó közigazgatási - érdemi - határozat jogszerűsége körében állást foglaljon, akár arra, hogy a bíróság perben hozott ítéletét bármilyen módon érintse [Knptv. 3. § (1) bekezdés]. A közigazgatási bíróság jogköre ebben az eljárásban csak azt vizsgálhatja, hogy a támadott végzés jogszerű-e a kérelmező(k) kereseti kérelme keretei között.

A Knptv. 3. § (4) bekezdése szerint a bíróság lényeges eljárási szabálysértés megállapítása esetén a közigazgatási végzést hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a hatóságot új eljárásra vagy az eljárás folytatására kötelezi. Mivel a közigazgatási bíróság a jelen ügy körülményei és az I-II. r. kérelmező által felhívott indokok alapján lényeges eljárási szabálysértést, vagyis olyat, amelynek folytán az eljárt hatóságok eljárása más eredményre vezethetett volna (oksági követelmény), nem állapított meg, az I-II. r. kérelmező jogorvoslati kérelmét elutasította.

A közigazgatási bíróság az eljárási illeték megfizetéséről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (7) bekezdése alapján rendelkezett, peresztességük folytán annak megfizetésére az I-II. r. kérelmező köteles.

A Pp. 67. § (1) bekezdés d) pontja, (2) bekezdése és 75. § (2)-(3) bekezdése alapján a közigazgatási bíróság mellőzte a kérelmezett képviselőben eljáró szervezeti képviselő részére eljárási költség megállapítását.

A végzés elleni jogorvoslat lehetőségét a Knptv. 3. § (4) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2014. november 04.

Dr. Barabás Gergely s. k.
bíróági titkár